Prima instanță: judecătoria Edineț, sediul Central (judecătorul Natalia Bobu)
Dosarul nr.3r-68/25 (2-24129285-03-3r-16062025)

CURTEA DE APEL NORD
D E C I Z I E
Colegiul Civil și de Contencios administrativ

09 octombrie 2025 mun. Bălți
Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Elena Grumeza
Judecătorii Svetlana Ghercavii, Natalia Costaș

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Cosovan Valeriu prin intermediul avocatului Sandu Stela, împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 mai 2025, prin care s-a respins cerința privind suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț", formulată în cadrul acțiunii înaintată de Cosovan Valeriu către Consiliul municipal Edineț privind anularea actului administrativ; încasarea cheltuielilor de asistență juridică, -

a c o n s t a t a t:

La 12 noiembrie 2024 avocatul Sandu Stela în interesele lui Cosovan Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul municipal Edineț, privind anularea deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț"; încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

De rând cu cerințele de bază reclamantul a solicitat suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț".

În motivarea pretenției de suspendare a executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț" a invocat o serie de ilegalităţi care afectează direct drepturile reclamantului ocrotite de legislaţia

naţională, astfel se impune de a suspenda executarea actului administrativ contestat.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 mai 2025 s-a respins ca neîntemeiată, cerința privind suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț", formulată în cadrul acțiunii înaintată de Cosovan Valeriu către Consiliul municipal Edineț privind anularea actului administrativ; încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 02 iunie 2025 Cosovan Valeriu prin intermediul avocatului Sandu Stela, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Instanța de recurs constată că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 16 mai 2025, aceasta fiind expediată reprezentantului recurentului la 18 mai 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.84), la 02 iunie 2025 reprezentantul recurentului Cosovan Valeriu avocatul Sandu Stela a expediat cererea de recurs (f.d.93-106), prin urmare, Colegiul Civil conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, au fost invocate următoarele argumente: din prevederile art. 172 alin. (2) Cod administrativ rezultă că, actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiţii: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual se înţelege acele circumstanţe de fapt, care ar convinge instanţa că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cazul dezbaterilor judiciare.

Reiterează că ilegalitatea actului administrativ individual este una din condiţiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

Menționează despre faptul că la cerere a fost anexat copia „Contractului individual de muncă nr. 106 din 05.10.2015 al administratorului ÎM „Direcţia de Poducţie Gospodăriei Locativ-Comunală Edineţ". Ori, autoritatea pârâtă nu a prezentat careva dovezi precum că acest contract este reziliat, ceea ce consolidează suspiciunea de ilegalitate a măsurii de suspendare, în vederea protejării unui drept aflat într-un pericol iminent.

Invocă că măsura de asigurare aplicată are misiunea de a conserva situaţia existentă, a echilibra interesele concurente ale părţilor procesului şi nicidecum de a obstrucţiona activitatea întreprinderii municipale, dimpotrivă neaplicarea măsurilor asigurătorii ar constitui o încălcare a obligaţiei pozitive a statului în persoana instanţelor de judecată în vederea acordării garanţiilor eficiente şi practice ce derivă din dreptul la un proces echitabil consacrat la art. 6 din Convenţie, elocventă în acest sens este concluzia CEDO care a reiterat principiul conform căruia scopul Convenţiei nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii, ci cele concrete şi efective.

Consideră că este riscul ca drepturile pretinse de către Cosovan Valeriu să fie supuse unei vătămări continue şi profunde pe o perioadă îndelungată de timp, până la momentul unei eventuale hotărâri definitive.

Pentru a evita consecinţele grave ireparabile ce pot decurge din executarea imediată a actului contestat, se impune adoptarea unei măsuri provizorii, la caz suspendarea, ca mijloc de realizare efectivă a protecţiei juridice. Consideră că, este întrunită condiţia prevăzută de art. 172 alin. (2), lit. b) Cod administrativ, care vizează prejudiciul grav şi ireparabil.

Reține că măsura solicitată este una provizorie, nu prejudecă fondul cauzei şi se încadrează în mecanismele procesuale instituite de legiuitor tocmai pentru a asigura echilibrul dintre interesele în conflict, cu respectarea principiului proporţionalităţii şi a garanţiilor unui proces echitabil.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată și normele legale relevante speței, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră recursul neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 243 alin.(1) lit. b) Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Potrivit art. 241 alin. (3) Codul administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu prevederile art. 194 alin.(1) Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 219 Codul administrativ, (1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (2) Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. (4) Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Materialele cauzei atestă că la 12 noiembrie 2024 avocatul Sandu Stela în interesele lui Cosovan Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul municipal Edineț, privind anularea deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”; încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

De rând cu cerințele de bază reclamantul a solicitat suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 mai 2025 s-a respins ca neîntemeiată, cerința privind suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, reclamantul Cosovan Valeriu nu a demonstrat existența unor temeiuri ce ar putea să determine judecătorul să admită cererea și că neaplicarea măsurilor de asigurare pretinse de reclamant ar avea asupra ultimului impactul negativ prevăzut de normele legale aplicabile speței, demonstrând doar dreptul său de a solicita instanței suspendarea actului contestat, nu și temeinicia acestuia.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 02 iunie 2025 Cosovan Valeriu prin intermediul avocatului Sandu Stela, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluţia instanţei de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 214 aliniatele (1-4) Cod administrativ, (1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

(2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

(3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere.

(4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunţate, instanţa de recurs reţine că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanţie a asigurării legalităţii - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte

juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecţia provizorie acordată de instanţă pe probleme administrative, atunci când o instanţă este sesizată cu o contestaţie referitoare la un act administrativ, iar instanţa nu a pronunţat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiaşi instanţe sau unei alte instanţe competente să ia măsuri de protecţie provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecţiei provizorii solicitantului, instanţa trebuie să ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune şi că acestea ar putea fi remediate cu dificultate şi dacă există un caz prima-facie împotriva valabilităţii actului.

Din conţinutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecţie provizorie dispuse de către instanţa competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parţial, prin care se dispune în totalitate sau parţial restabilirea situaţiei care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară şi de impunere asupra administraţiei a oricărei obligaţii corespunzătoare, iar măsurile de protecţie provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanţa sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reţine că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Potrivit art. 172 alin. (2) Cod administrativ, (2) Motivele suspendării sînt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei enunţate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiţii care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, şi anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanţa de recurs reţine că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existenţa acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate şi probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligaţia probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituţiei procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie şi dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanţa de judecată urmând să aprecieze raţional cu privire la aceasta.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actelor administrative contestate, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”, deoarece la caz, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probaţiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

În acest sens se reţine că, în susţinerea cererii de suspendare, recurentul a invocat că ilegalitatea actului administrativ individual este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare. Iar, la cerere a fost anexată copia contractului individual de muncă nr. 106 din 05.10.2015 al administratorului ÎM „Direcția de producție Gospodăriei locativ-Comunală Edineț, ori autoritatea pârâtă nu a prezentat careva dovezi precum că, acest contract este reziliat, ceea ce consolidează suspiciunea de ilegalitate a măsurii de suspendare, în vederea protejării unui drept aflat într-un pericol iminent.

Instanța de fond corect a reținut că, deși reclamantul/recurent invocă aspecte privind ilegalitate actului administrativ individual, examinând la această etapă aspectele invocate în cererea de chemare în judecată, printr-o eventuală încheiere de suspendare, judecătorul riscă să dea apreciere anticipată fondului cauzei.

La caz, Completul judiciar atestă că recurentul nu a reuşit să furnizeze argumente clare şi convingătoare care să susţină necesitatea suspendării executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”. În mod prioritar solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ. Fără o astfel de argumentare, cererea de suspendare nu poate fi considerată întemeiată.

Astfel, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raţionament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condiţiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ. Dar, probe la dosar în acest sens, lipsesc.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului cu privire la existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”, Completul judiciar reţine că

argumentul dat este neîntemeiat, or, ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este o chestiune de fond şi se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

În cazul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, se reţine că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziţii care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reţine că, instanţa de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător.

Recurentul se rezumă la simple ipoteze viitoare, fără a proba iminenţa unei pagube materiale greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în cazul în care în final actul ar fi anulat, astfel încât să se circumscrie caracterului de excepţie al suspendării executării actului administrativ, conform fizionomiei pe care legea o conferă acestei instituţii juridice.

Ca urmare, se atestă că în speţă nu sunt îndeplinite condiţiile de suspendare a actelor administrative individuale contestate, şi anume existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ şi/sau paguba iminentă, condiţii prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Completul judiciar menţionează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenţei dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat şi temeiurile de ilegalitate, în susţinerea solicitării de suspendare a executării actelor contestate, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 mai 2025.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluţia adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Cosovan Valeriu au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanţa de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 mai 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Cosovan Valeriu prin intermediul avocatului Sandu Stela, împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 mai 2025, prin care s-a respins cerința privind suspendarea executării deciziei nr. 8/4 din 28.10.2024 emisă de Consiliul municipal Edineț cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante de administrator al ÎM „Direcția de Producere a Gospodăriei Locativ-Comunală Edineț”, formulată în cadrul acțiunii înaintată de Cosovan Valeriu către Consiliul municipal Edineț privind anularea actului administrativ, încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Elena Grumeza

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Natalia Costaș